

Fra: Magnar Namsvatn <magnar.namsvatn@gmail.com>
Sendt: søndag 12. mars 2023 18:50
Til: Kirkerådet Postmottak
Emne: Spørsmål ved ansettelse

Skal kirken kunne spørre søkere til kirkelige stillinger om samlivsform? Om de er gift, samboer eller eventuelt lever i et såkalt «likekjønnet» forhold?

Svaret er et ubetinget Ja! Det begrunner jeg med kjærlighetsbudet som har sin grunn i at «for så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn», Johs. 3,16. Hvorfor gjorde han det? Jo, snakket ikke Johannes her om «ikke skal fortapes, men ha evig liv»?

Vår oppgave, den største og viktigste gjerning, i hvert fall som trossamfunn er å redde mennesker fra fortapelse – det var Jesu klare budskap, ikke minst da han uttalte følgende: «Men den som forfører én av disse små som tror på meg, for ham var det bedre om en kvernstein ble hengt om halsen på ham og han ble senket i havets dyp». **Matt 18:6**

Paulus formaner oss i dette og sier: «Da går jo den svake fortapt for din kunnskaps skyld – den bror som Kristus er død for!» **1Kor 8:11**

Skal et trossamfunn la et ansettelsesorgan føre noen i fortapelse ved ikke å holde fram hva Guds ord klart og tydelig sier?

Paulus holder fram videre om det: «Det skjer med all urettferdighetens forførelse blant dem som går fortapt, fordi de ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kunne bli frelst.» **2Tess 2:10**

Her må vi og ta til oss Pauli ord om at: «For Gud ga oss ikke feighets ånd, men krafts og kjærlighets og sindighets ånd.» **2Tim 1:7**

Når et ansettelsesorgan spør om dette, så er det i Guds egen kjærlighetsånd det skjer - for derved både og redde vedkommende og i neste omgang også for andre som ved dennes ferd vil kunne lede andre vil.

David brøt også samlivsforholdet mellom mann og kvinne og prøvde å skjule og leve videre som ingen ting. Så kom profeten å viste han det gale han hadde gjort og ved det bekjente David sin synd og hans sinn ble lettet og derfor kunne han uttrykke: «La en rettferdig slå meg i kjærlighet og tukte meg! Det er som olje på hodet, la ikke mitt hode vegre seg!» **Sal 141:5**

Ja, det kan kanskje være tøft, men da klargjør Jesajas at: «Se, til fred ble meg det bitre, ja, det bitre. I kjærlighet dro du min sjel ut fra ødeleggelsens grav. For du kastet alle mine synder bak din rygg.» **Jes 38:17**

Er ikke det fantastisk?!

Mvh
Magnar Namsvatn

Sendt fra [E-post](#) for Windows